

то и общий изглѣдъ на страна-та, азъ рѣкохъ да са вжскача на Витошъ Планина, коя-то е доста раширена и вжзвишена да около шесть хиляди стѣпки надъ морско-то равнище и запазя града София откамъ южна-та страна. Поли-тѣ на планина-та сж прохълмени съ дълбоки долини покрити съ гори, а връха ѳ е, напротивъ, голъ, блатистъ и сжвсемъ необработенъ. Пржста, завличана малко по-малко отъ порои-тѣ, са е уталожила въ поли-тѣ на планина-та, и отъ нея е про-изглѣзло тамъ, както и по други такива мѣста става, едно каменито и сипейно насипище покрито отъ страни-тѣ съ тржнакъ и други храстие.

«Азъ вжхлѣзохъ на това насипище, и следъ двадесять минути, по едни кривуле, що проходатъ гжста гора, пристигнахъ до единъ малкъ Български манастиръ, кой-то е посвѣтенъ на Св. Спасъ, и са намира на едно место покрито съ арджче, отдѣ-то са начина голѣмо-то Софишко поле. На този манастиръ обѣдвахъ набърже и продължихъ пжтя си по сѣнчести-тѣ брѣгове на единъ бистаръ и студень потокъ, кого-то Турци-тѣ изобщо наричатъ балканъ сую, но на кого-то вода-та на скоро става много тежка, като са смѣси съ другъ единъ мжтенъ потокъ. Като повжрвахъ още половинъ часъ по скали-тѣ, стигнахъ на край на поле-то, и тамъ, уморень, си отпочинахъ и разглѣдахъ околността на София.

«Тази околность е наистина джно-то на едно околчесто езеро, на което води-тѣ сж са изтекли прѣзъ единъ дълбокъ улей, кой-то са познаваше въ срѣдъ стада-та, що насеха по Балкана.

«Два часа далеко отъ града София тече една бистра, бжрза и лакатушна рѣка Искаръ, а прѣзъ самий градъ протича единъ потокъ нарѣченъ кжрвава вода. Поле-то е населено отъ около петдесетъ села; то е родливо и оставя едно приятно запаметявание на зрителя съ своя-та плодovitость.

«Малко-то дни що преседяхъ въ София, употрѣбихъ за да избиколя околността ѳ, и да изуча вжтрѣшне-то общественно и политическо сжстояние на место-то. Отъ всичко са види, че България за да излѣзе отъ настояще-то си усилено положение въ явень животъ, трѣбва ѳ прѣди всичко да са отжрве отъ свои-тѣ си стари и злѣ отхранени хора, кои-то по дѣла-та си са счисляватъ между други-тѣ нейни вжтрешни и вжнкашни неприятели; съ една дума, тя трѣбва отъ ново да са природи въ младий поясъ, кой-то сега са напоява съ истински знания и почтенность, свободни нови мисли и просвѣтенъ духъ въ Парижъ, Виена, Одесса, ан ай-вече въ Ческо, дѣ-то въ